

PERŽVALGA.

„Lietuvos Valstiečių Sąjunga“, užsimezgusi pernai rudenį per politiška lietuvių susivaižiavimą Vilniuje, užėjus reakcijai beveik visai pakriko. Pastutiniu laiku, kaip jau syki minėjom, ji iš naujo pradėjo organizuotis ir jau turbūt, turi tikrą programą (iki šiol buvo tik sumanymas). — „Liet. Vals. Sąjunga“, kaip sako „Lietuvos Ukininko“ redakcija, nėra tai atskira organizacija, bet tik tai „dalis Lietuvių Demokratų Partijos“.

— Valparaiso universitete lavinasi keliolika lietuvių (tarp jų dvi lietuvaitės). Prie universiteto yra prirengiamoji mokykla, kur gali pastoti mokytojai lietuviškai rašyti ir skaityti. Mokytojų užduotis kuogreičiausiai išnokyti angliškai. Mokintis galima: į daktarus, advokatus, mokintojus, pirklius, tēpliojus, muzikus ir svetimų kalbų. Uni-versitete išguldoma ir lietuviška kalba. To universiteto studentas Bilevičia antra kartą atsišaukia „Lietuvoje“, kad lietuviai, ypač lietuvės, norinti pasiekti augštesnį mokslą, važiuotų į Valparaiso (Indiana).

— Amerikos lietuvių kuni-gų draugija „Motinėle“, kaip praneša „Žvaigždė“ rugpiučio 8 d. mieste Atlantic City, N. Y., turėjo 7-tą metinį susirinkimą. Pribuvę tik 6 sąnau ir viens naujas prisirašęs, kun. A. Staniukynas. Susirinkimas patvirtinę J. Lopetos ir A. Kačėnausko stipendijas (po 150 d. metams) ir pripažinę „pašėlą sumoje 100 dol. žinoma raštininkei Šatrijos Raganai, kuri dabar mokinasi Sveicarijos augštesnėse mokyklose“.

Nutarta atsišaukti į L. Kat. Federaciją ir visuomenę, kad dėtų aukas „Motinėlei“. — „M.“ geležiniame kapitole turi \$1,192,05, bėgamjame — \$225, 16.

Iš Lietuvos.

Laiškas draugams.

Vienas vaikas, gyvenęs Pensylvanijoje, gavęs laišką iš Lietuvos, rašo savo draugui:

Aš vakar gavau laišką nuo B. (jaunas ukininkas, turįs apie 60–70 margų) duoda tau labų dienų. Aprašo truputį apie save, apie savo ukę, apie Suvalkų Organizaciją ir tt. Jis jau valanda laiko, kaip sugrįžęs iš Vokietijos ir dirba (agituoja) tarp žmonių slapydamasis. Sunkus esąs padėjimas: nuvargo, pailso, sveikata sunyko ir pats nežinąs, ką dabar daryti: ar da slapstytis, ar važiuoti į Ameriką. Ukė labai blogai stovinti; jis pats namieje negal pasirodyti, o motina esanti silpna ir negalinti viską gerai apžiūrėti.

Partijos reikaluose jau vėl susitvarkino; zanavykai susitvėrė skyrium ir pasivadino „Pilviškių rajonu“. Išrinktas komitetas ir buvo nusiųstas į VII partijos susivaižiavimą. Rajono tvarka esanti gera, tik reikią knygyno, o tam truksta pinigų ir knygų.

P. S. Rods, bučė už nišęs. R š) teipgi apie juodašimėus, kurie yra pabėgę iš Lietuvos. Aš labai nusistebėjau, kad jis išranda juodašimėiu ir J., mokytoją, kuris buvo atvažiavęs į Š. R š), kad jis išnešęs partijos pinigų 1000 rublių. Bet jis sugrįžo į Lietuvą ir, sako, bus trojaus pašuktas į partijos teismą.

Kitas juodašimtis A. J. kuris, kaip kokis plėšikas, su revolveriu rankoje nuo žmonių rinko aukas revoliucijai ir tą darė vardu partijos. Jis dabar gyvena Amerikoje mieste Donora, Pa.

Tai tokios naujienos.

Grinkiškis (Krakių vals., Kauno gub.). Šįmet tapo atkeltas pas mus kun. Butkevychius, kuris, kaip įmanydamas ragina žmones skaityti laikra-

čius. Prie jo žymiai pasidau-gino skaitytojų skaičius. Grinkiškio krasoje matyti šie laikraščiai: „Vilniaus Žinios“, „Lietuvos Ukininkas“, „Naujoji Gadyne“, „Nedėdienio Skaitymas“ ir „Šaltinis“.

Pastaruoju laiku pas mus bežemiai ir mažžemiai pradėjo keštauti labai ant ponų. Išgirdę apie tai, dvarininkai pasikvietė dragunus jų dvarus saugotų. Kai-kuriuose sodybuose buvo jau dragunai atjoję pas ukininkus „nedoimkų“ jieškotų už pernykščius metus. Bet tas atsitiko dar javams esant laukuose ir todėl žmonės prašė atidėti lig rudenio. Valdzia davė laiko tik pusantro mėnesio. Kas bus toliau, pamatysime.

Vilkaviškis (Suv. gub.). Rugpiučio 30 d. klausinėjo Gizų Lingio žandarų rotmistras Anekovas apie 1 d. gegužės ir sakėsi, jogei jisai esąs labai geros širdies žandaras — galįs paįmti Lingį ir neimtas. Bet matyt negeroj valandoj žandaras tuos žodžius išarė, nes už 2 dienų (sibatoj) anksti rytą atsarginių gauja užpuolė ant Lingio namo, norėdami Lingį suimti. Lingis bėgt, atsarginiai vyt. Gal but ir pakliuvęs Lingis į raudonsulų ragus, bet nelaimė davė atsarginiui belipant per tvorą ant kėlinių pasikart. Iki atsikabino jisai, Lingis spėjo iš apsiavimo išsinerit ir toli nubėgt. Atsarginiai paleido iš ilgosios keliatą šėvių, kulkos Lingiui pro ausis tik nuduzgė, bet nekludė. Atsarginiams teko tik Lingio apsiavimai.

Naumiesčio apskr. (Suv. gub.) Nelabai kas žino, kad lietuvių vaikai pradeda važiuoti mokiutis net į Italijos miestą Ivrea (pa'ei Turiną), kame Salezijonai zokoninkai įteigė mokyklą lenkų vaikams nuo 16 iki 30 metų amžiaus, norintiems tapti misijonieriais. Tenai išguldoma:

lotynų, lenkų, italų, prancuzų, vokiečių ir anglų kalbos, geografija, aritmetika ir tt.

Mokiniai užsiima teipgi amatais. Iš Naumiesčio apskr. jau keliatas lietuvių vaikų mokinasi toje mokykloje. Man žinomu yra du: Augustaitis iš Overių ir Kemeža iš Pariebių. Šįmet į tą mokyklą važiuoja Pr. Kaunas iš Balseliškių kaimo. Girdėjau, kad nekurie veiveriškiei, kunigų patariami, teipgi rengiasi keliauti į tą mokyklą.

Per tą mokyklą, žinoma, lietuvių vaikų lenkinimas varomas kuoplačiausiai.

Šakių m. gyvetojas Pr. Kraučionas da prieš Velykas buvo padavęs prašymą, kad jam būtų leista atidaryti Šakiuose lietuviškas knygynas; ir tiktai neseniai jisai apturėjo atsakymą, kad dėl karės stovio negalima esą leisti jam įtaisyti minėtąjį knygyną.

Iš Griškabudžio teismas neseniai tapo perkeltas į Naumiestį, nes to reikalavę du valščiu (Lesnistvos ir Sintautų), o labiau-iai gal dėlto, kad Naumiestis ne teip pavojinga vieta, kaip kad Griškabudis. Šio teismo tei-ejas Kudirka, tarytum nelaukdamas, kad jį nenugalabytų „c'č'likai“, kurie ant jo labai keiš jo, o gal tik norėjo išgriebti pinigų, Meištuose pats šskrito š vežimo ir nusilaužė koją. Dabar jisai gydose Karaliaučuje.

Gelgaudiškio dvare šią vasarą pradėjo dirbti plytų pabrikas, neseniai pastatytas. Sako, per metus galėsį padirbti 2 milijonų plytų ir 1 mil. do'kaukų.

Šakiuose, o teipgi ir artymuose bažnytkiemiuose (Lakšiuose, Sintautuose, Griškabudyje) šįmet be galo daug prisivo alinių. Mat dabar valdzia, reikaludama pinigų, daleidžia atidaryti alinę kiekvienam, kuris tik paprašo. Tai gi velturėsime tiek-pat kaičiamų,

kaip seniaus. Turime steigti blaivystės draugijas!.

Punskas (Suv. g.). Atiduoti karo teisman. Vincas Varnelis ir Adomas Pečiulis atiduoti Vilniaus karo teisman. Abudu kaltinami už išplėsimą monopolijų, nuginklavimą sargybinių ir tt. Juodu yra užkvieta savo apginėjais advokatą Vrublevskį ir kapitoną Sa zonovą. Apkaltinimo aktas buvo jiems įduotas rugpiučio 23 dieną. („Liet. Ukin.“)

Sios vasaros straikai Naumiesčio apsk., Suv. gub.

Šią vasarą, kaip rašo „Liet. Uk.“ streikavo Gelgaudiškio, Zyplių, Plokščių, Ilguvos ir Pavilkijo (Dalmanckio) dvaruose.

Gelgaudiškio dvaruose streikai nenusisekė. Priežastis nenusisekimo streiko Gelgaudiškio dvaruose tame, kad daugelis darbininkų neprisidėjo prie straiko bijodami kazokų, kuriais užveizdas juos gazdino. (Užveizdas arba administratorius lenkas iš Austrijos, Sobolevski). Kazokų burys, pakviestas pereitų metų rudenyje į Gelgaudiškį paties Komoro da ir dabar tenai stovi. Kita dalis darbininkų pasikakino pereitų metų laimėjimu. Senieji darbininkai neprisidėjo prie streiko dėlto, kad neprastot emerituros; nes pernai metais darbininkams sustreikavus, Komaras, paskyrė tiems, kurie visą amžį dvare tarnavo ir toliau nepajiegia dirbti, duot butą, kurą, 5—7 rub. pinigų, apje 6 šepel. rugių, 1 šepel. miežių, 3 šepel. avižų ir 1 šepelį žirnių.

Reikalavimai šįmet buvo statomi mažesni negu pernai metai, bet nesant vienybės, nė tų nelaimėjo. Pirmiausiai pradėjo streikuoti Valiulių dvare (dvariukas nedidelis, 4 kumčiai ir 2 španiniai) darbininkai pastreikavę pusę dienos, stojo prie darbo. Kelioms dienoms vėliau sustreikavo

Augustavo dvaro darbininkai, čia streikas, da trumpiau nusišė ir jau, po pusryčių stojo dirbti. Vadovaujantieji socialistų agitatoriai bandė suaukti visus darbininkus iš aplinkinių dvarų į girę, bet nenusisekė, vieni visai neatėjo, o kiti nuėję į girią nesulaukė agitatorių.

Zyplių dvare streikas visiškai nusesė. Darbininkams pastačius reikalavimus, gr. Patockis visus reikalavimus priėmė. Visiems darbininkams ir šeimynai padidino algas ant 15%.

Plokščių dvaruose darbininkai streikavo 3 dienas. Streikas laimėtas tik iš dalies, su labai žemoms išlygomis. Ilguvoje tiek-pat laimėjo, kiek ir Plokščiuose.

Sviatošino ir Panemunio dvarų savininkai, perspėdami streiką, patys padidinę algą ir ordinariją ant tiek, kaip Ilguvoje ir Plokščiuose.

Lesnistvos dvaran, sakoma, pakviesti iš Naumiesčio kazokai sunkiai sumušė kelioliką sustreikavusių darbininkų.

Es-es.

L. S. D. P. praneszimas.

Lietuvos Socijaldemokratų Partijos Centro Komitetas rašo laišką „Vil. Žinių“ redakcijai, kurį prašo ir kitų laikraščių atkartoti. Laiškas teip skamba:

„Paskutinį laiką daugelyje vietų pradėjo žmonės, nieko bendro su mumis neturintieji, mūsų partijos vardu bausti žmones, „kirsti jiems po šešioliką“ (Suvalkų guberijoje), uždėlioti pinigų pabaudas, o kartais dargi gazdinti mirties bausme ir retkarčiais tą savo gazdinimą užmušimais patvirtinti. Kaip mes ištyrėme, tankiai tos bausmės paskiriamos, neištyrus gerai dalyko; kartais, kas nors, piktumą ant ko turėdamas, įprašo tuos neva

socijalistus tą ir tą nubausti, ir jie baudžia Lietuvos Socijaldemokratų Partijos vardu. Norėdami pašalinti tokius apsišėkimus, mes perspėjame, kad nustotų dengėsi mūsų partijos vardu žmonės, nieko bendro su mumis neturintieji; jei ir toliau jie nenustos teip elgėsi, partija priversta bus su jais aštriai apsieiti.

Kad žmonės galėtų atskirti, kur mūsų partijos ir kur ne mūsų — darbas, mes pranešame visuomenei:

1. Partija visiškai nepripažįsta atimėjimo iš šiaip (privatiškų) žmonių pinigų.

2. Jei kur-nors kas šiokiu ar tokiu budu nubaudziamas arba pinigai iš kur-nors pa-imami, vietinė organizacija išleidžia lapelį, kuriame paaiškina, keno tai buvo darbas, — organizacijos, ar teip kokių žmonių, partijos vardu prisidengusių.

3. Organizacija tikrai tuo met tesprendžia apie kokio žmogaus nubaudimą, jei tas žmogus yra ką išdavęs arba valdzios tarnams apskundęs. Visi kitoki partijos žmonių ir prašalaičių nesusipratimai atiduodami trečiųjų teismui (sudu) nuspėsti.

4. Visokie baudimai, valdzios pinigų atimėjimai ir aukų rinkimas tedarčmas tik tai tų organizacijų, kurioms yra Centro Komitetas leidęs tai daryti; pavieniai partijos nariai ir dargi kuopelės neturi tiesos savarankiškai to daryti.

Jei kas vartotų priklijuotus antspaudus (pėčėtis), tai pranešame, kad tai netikri; netikras teip-pat antspaudas su tokiu antrašu: „Lietuvos Socijaldemokratų Partija. Suvalkų gub. Organizacija“ — tas antspaudas nebevartojamas daugiau. Netikras teip-pat toks antspaudas: „Radviliškaja gruppa Litovskoi Socijal-Demokratičeskoj Partij“.

Apie pavienius atsitikimus, dėl kurių buvo kreipiasi iš

Suvalkų gubernijos į Centro Komitetą, mes tuo tarpu tokius paaiškinimus galime duoti:

1. Bausti Griškabudžio teisėją (Naumiesčio paviete) Kurdirką L.S.D.P. Suvalkų gubernijos organizacija, kurios vardu pas jį kreipėsi keli vyrai, visiškai nebuvo tarus.

2. Minėtamjam N.13 „Naumosios Gadyneš“ Šečkui buvo nusištas tas laiškas kelių žmonių be organizacijos zinios. Ar Šečkus tikrai išdavinėjo, ar ne, dar nesuspėjome mes ištirti.

3. Rugpiučio 5 d. buvo atėję į Sasnavą (Senapilės paviete) pas ukininką Kurtinaitį keli vaikinai ir norėjo jį nubausti L. S. D. P. vardu už tai, kad jis norejės išmesti numirusiojo Kalvarijos kalėjime Janaucko motiną; pasikalbėję su kurtinaičiu, jie ne tik nubaudė jo, bet dargi paliepė kuogreičiausia Janauckienei išsikraustyti. Ištyrę šitą dalyką, mes pranešame, kad tai ne partijos žmonės buvo. Tie patys vaikinai, mūsų vardu prisidengę, ir kitose vietose lankosi.

Lietuvos Socijaldemokratų Partijos Centro Komitetas.

Isz Didz. Britanijos. Is Skotijos.

Kaip iš tikrų šaltinių patyriau „Laikas“ dvisavaitinis Skotijos lietuvių laikraštis, kurs nuo nr. 9 šių 1906 m. buvo leidziamas kun. J. Čuberkiu, su nr. 20 nustojo išeidinėjės.

Nekalbėsiu plačiai apie kun. Čuberkiu leidziamąjį „Laiką“. Išokdavo iš netyčių į jo skiltis ir progresyviška žinutė, bet tikslas laikraščio buvo išart ir išakėt plačius Skotijos laukus po kuriuos tikrai buvo išsimėtę lietuviai ir išravėt visas usnis iš duosnių lietuvių tarpo.

Kun. Čuberkis savo straipsniais „Dievo ypatybės ir žmogus“, kėsinosi nustelbti visą

negerą, pagal jo supratimą, mokslą, kurį užveisė tarpe Škotijos lietuvių visokie blogi žmonės, t. y. socialistai, šviesuoliai ir tt., platindami įvairaus turinio knygynėlias, įkurdami draugystėles, keldami vakarus, sueigas ir pasiskaitymo valandas.

Senių priežodis taip sako: „Laimę traukte /nepritrauksi, o nelaimę pati ateina“. Tas pats atsitiko ir kn. Čuberkiui. Jis uždedamas laikraštį manė išravėt visas usnis, kad nestelbtų derlingos žemės, teisingiau pasakius nekenktų bizniui, bet stojos kitaip. Nors ragino per savo pamokslus bažnyčioj, kad skaitytų jo laikraštį, tai nugruinę avinai, neklausė balso savo piemens. Avelės razdavo geresnį šaltinį karčiamoj pas barą, negu kunigėlio evangelijose, todėl visas darbas nuėjo ant niekų. O visokios usnys, kerojo sau toliau ir leido savo šaknis vis gilyn, taip kad kun. Čuberki „Laikui“ jau įeigos čia nebuvo. Ir taip kun. Čuberki „Laikas“ užbaigė savo gyvenimą ramiai, be jokių „ceramonijų“, neatsiveikįdamas net nė su savo prieteliais, nė rėmėjais.

Nepadavė jis perdaugiausiai pasipiktinimo. Tiktai kelias žinutes patalpino labai melagingas, bet neatnešė nė naujos, todėl teilsis sau ramiai Škotijos grioviuose.

Ar pradės kada Škotijoj išeidinėti da koks nors lietuviškas laikraštis, sunku atspėti, bet pirmasis „Laikas“ ši-tą nuveikė ir daugelis jo pageidauja. V. S.

Ir pasklido balsas!...

Amerikos „Žvaigždė“ be-rengdama Amerikoj lietuvių seserų kutę (stainelę), toli už oceano, Lietuvoj, susilaukė sunelį „Šaltinį“. Sunelis da šlapioms lupoms kartas nuo karto taip skaudžiai surinka, kad mo-

tinėlė net nusišypso ir džiaugdamas giriasi, jog suneliui subrendus busias iš jo geras rymiečių kardininkas.

Aš čia su viena tokiu atbalsių noriu supažindyt Amerikos lietuvius, kur močiutė „Žvaigždė“, džiaugdamosi savo suneliu, jo balsą patalpino savo palose.

„Šaltinio“ pacijantas Pašeimenis, korespondencijoj apie Pilviškius šiteip kalba: kad ten (netoli nuo „Šaltinis“ rentinių) jau keli metai atgal atsirado „naujos šviesos“, arba (kaip „pasenusios šviesos“ mokytojai skelbia) geriaus pasakius tamsybės apaštalai. Ir kad tie (sulyg Pašeimenio mąnyimo) tomsybės mokytojai netik ką nėjo į bažnyčią klausyti mišių ir pamokslų, bet pasistengė ir kitus atkalbinti darydami „mitingus“ (susirinkimus) pasikalbėjimams.

Teisybę ištariai garbingas Pašeimeny, manančiam žmogui gėda buvo eit į bažnyčią klausyt, kad kunigėliai iš sakyklos keikė skaitančius lietuviškas knygeles, liepdami akiai klausyti svietiškos ir dvasiškos valdzios. Skaudu buvo girdėti, kada carui Mikei savo valdininkų balsu pašaukus Lietuvos sunus į jų biurokratiškas skerdyklas, arba grūdziant juos į Azijos tyrus sušaudyti japonams ginantiems savo šalį — šv. Rymo-katalikų bažnyčia pastatyta kruvinu prakaitu lietuvių-žmonelių ant šventos Lietuvos žemės, balsu nuriebėjusių prabaščių liepė klausyti svietiškos valdzios, akiai pildyti paleistuvių-biurokratų norus; varomus į karę Lietuvos sunus prabaščiai palaimino, net ir kryžių davė pabučiuoti ir Kristuje palydėjo einančius užmušti ir pralieti nekaltą artymo kraują. O tie, sulyg „Šaltinis“ pacijanto Pašeimenio išsireiškimo, tamsybės mokytojai tuomet į bažnyčią nėjo, bet atpenč — darė mitingus, aiškindami negerą

draugijos surėdymą, ir rado sau pritarėjų.

Toliaus Pašeimenis sako: „Mokinių jiems nepritruko, į trumpą laiką gerai perėmą garsinamąjį mokslą ir laukė progos su juom pasirodyti ir toji proga atsitiko pernykščiais metais. Prasidėjus bruzdėjimams jie pasivadinę socialdemokratais drąsiai žengė pirmyn, o norėdami pasirodyti karštais savaip svajotos liuosybės ir tėvynės gerovės karžygiais, jie nudirbo, ko nė patys mokytojai nenorėjo. Pašeimenis priveda faktus, kad sėdauzė monopolius, sudraske kelis caro paveikslus, nuginklavę sargybinius ir tt. ir džiaugėsi, esą, manydami, kad busias galas carui ir jo valdžiai. Toliaus aprašo, kad atsirado dragunai su kazokais ir pradėjo pliekti kaltus ir nekaltus žmones ir kimšti kalėjiman, o pradėjus žmonėms ant cicilikų rugoti, jie vienam kitam parodė brauningą. Tai tokia esanti mūsų socialistų teisybė. Nėgalima, esą, papeikti nė ką jie blogo padarę; viskas turį but gerai todėl dabar visi tyli, nes kam, girdi, miela gauti kulką į kaklą“.

Teip, o nekitaip, tamista Pašeimeny. Teisybė visur randa pritarėjų, todėl rado ir Lietuvoj nors ją visokie panašūs tamistoms keikė ir bauriojo. Prasidėjus bruzdėjimui ir sukilus visoms po Maskolijos biurokratų letena prislėgtoms tautoms, neatsiliko užpakalyj nė Lietuvos socialdemokratų. Kad tas nepatiko nė „Šaltinio“ sutvertojams, nė jo pacijantams, nėra nieko naujo. Jie visokios liuosybės ir žmoniškų tiesų draugijoje priešais buvo, yra ir pasiliks toliai, pakol žmonija neiškovos laisvę, neprrašalys galvažudzius biurokratus ir galų gale neprivers juos pačius turėtis teisybės. Da neužėjus pasiučiausiam reakcijos siautimui, Lietuvos trėnai pralotai Antanavyčiai

ir ištikimieji riebesni prabaščiai Sinkevyčiai siundė brolių ant brolio ir pasiremdami ant žodžių „švento rašto“, pasilypėję ant šv. Petro uolos šaukė: „Neišleiskit gyvus iš savo namų, išduokite valdžiai, surakinkite nors tikrą savo brolių“. O kada kovojantieji žmonės papeikė tokius tų garbingųjų „piemenų“ darbus, perspėjo taip nedaryti, o tokių perspėjimų nepaklausius prisiejo brauningu pagrasinti, tai pamokslininkai sunkiai atsiduso; atsiduso taip sunkiai, kad net močiutė „Žvaigždė“ grauždžiai pradėjo verkti. Verkimu nepakako, pradėjus rinkti Lietuvos sunams apsigyvenusiems Amerikoj, aukas sušelpimui kovojančių už laisvą Tėvynės, „Žvaigždė“-rymiete šoko užstoti kelią, ji per savo palas, kovojančius už Tėvynės laisvę, apšaukė plėšikais, razbaininkais ir tt.

Vienais keiksmiais nepasikakino, sumanė nukalti aštresnį kardą. Sutverė komitetą klierikalų, su plačia programa: rinkti aukas Tėvynės reikalams, nešelpiti kovojančių už laisvę (kaip jie skelbė — bedievių socialistų, demokratų ir tt.), bet žadėjo šelpiti našles ir našlaičius, kurių vyrus lydimus Lietuvos dvasiškių, caras leido užmušti tolymuose Rytuose, teipgi ir šeimynas juodašimčių, kurių vyrus išsiliosavimo metu už plėšimus ir deginimus prisiejo nubausti mirtim, tarpe kurių buvo teipgi nemažas skaičius papirkto caro valdzios maskolij-sentikių. Tokia garsia labdaryste užsiėmė „Žvaigždė“ visu narsumu, stengdamosi atgrasinti Lietuvos sunus pašelpiti savo brolius, trokštančius paliosuot savo Tėvynę iš po despotto jungo.

Bet da nevisa tulžis kurią „Šaltinio“ pacijantas Pašeimenis išliejo apie socialistus, prieina jis ir prie dabartinių valandų ir toliau kalba: „Teip

apsidirbę mūsų socialistai užsiėmė apšvietimu ir švietimu. Šimtus „Naujosios Gdynės“ numerių praplatingę jų ir aplinkines parapijas ir parduoda ją maziems ir dideliams, merginoms ir vyrams, net ir *piemens* paskui kiaules vrikščiodami ją skaitą, o paskui apsišvietę prieš ukininkus streikuoja”.

Matomai „Saltinio“ pacijantui plaukai stojasi ant galvos, kad Lietuvos liaudis įgudus skaityti, sergėk Dieve, gali suprasti, kur vargas prasideda ir kame jis baigias. Na ir daigi tas bėdžius piemenėlis, kurs pas panašius Pašeimenius, nuo pat ankstybojo ryto lig vėlybam vakariui, nuskuręs, suvargęs, kartais apipultas gyviais, už bile menkniekį baudžiamas, kartais nežmoniškai sumušamas, gali pradėti suprasti, kad su juo žmonės netei singai elgiasi. Ir nors atsakymo nuo tamistų nesitikiu, neiškenčiu nepaklausęs: kur gi dingio tamistų toji garsi krikščioniška etika, kad jūs teip gardžiai pasityčiojat iš to Lietuvos bėdžiaus-piemenėlio?

Toliaus teip sako: „Maldaknygių nereikia, jas užstoja „Naujoji Gdynė“, nes merginoms su vaikinais per sumą šventoriaus kampe sustoję skaito „Naują Gdynę“ žiurdami su paniekinimu ir pasigailėjimu į tuos tamsuolius, ką atsi klaupę skaito maldaknyges ir kalba ražančius”.

Siame tamistai, Pašeimeny, turiu pritarti. Iš tiesų į tokius Pašeimenius skaitančius maldaknyges, reikia žiurėti su paniekinimu, nes vien maldaknyges beskaitydami daugiau nieko neišmoko, kaip tiktai išlieti savo tulžį ir su paniekinimu žiurėti ant Lietuvos vargšų. O ką kalba ražančius, reikia pasigailėti, nes jie melzdamiesi už savo viešpačius ir bučiuodami jų rankas, kaip atlyginimą, gauna nuo jų paniekinimą, pasityčiosimus, o kartais

net ir spraudinį.

Toliaus Pašeimenis sako, kad daug da galėtų išskaityti ismetinėjimū ant jų kampo socialistų, bet jų pažinimui užtekę paminėtuju, bet da vieną atsitikimą paduosias, kuris buvo Miknaičių kaime, Griškabudžio parap. pas ukininką K. ir norodinėja, kad tai buk jų kampo socialistai arba jųjų mokiniai ir pasekėjai paprasti bernukai, pasiskaitę iš „Naujosios Gdynės“ apie pasimeilavinimus ir bučiavimus ir liuosą Jonelio su Onute meilę „pakryžių“, užsimanę patys t-ip pamėginti ir keletas tokių tamistų nusibastę naktyj pas ukininko K. dukterį, reikalavo, kad ji išleistų pas save. Dorai mergaitei neprašytus svečius pasiuntus velniop, liuosybės vaikams tas nepaliko ir jie ant vietos nubaudę drąsuo lę. — Išlaužę duris ir baisiai, nuožmiai rykštėmis sukapojo mergaitę lig kraują. Išeidami pagrasino da, jeigu nors vieną išduosianti, busianti užmušta. — Jeigu tai padarė mūsų socialistai, sako Pašeimenis, butų iš jų pusės bairis nuozmumas, jeigu ne jie, tai turėtų ištirti ir nubausti tuos, ką jų vardu daro.

Gera teisybė, nėra ką sakyti. Mat ne „Saltiniui“ ne jo pacijantui Pašeimeniui, nerupi pirma gerai ištirti dalyką, o paskui bartis ant tų, kas iš-ties negerai elgias; jiems pakanka pasakyti, kad jeigu tą padarė ne socialistai, tai turi jie ištirti ir nubausti. O jeigu iš-ties kytų, kad tai išprovyjo „Saltinio“ pacijantai, tad vėl „Saltinis“ pradės garsiai rekti, kad tie žmonės, nebuvo pikty minčių, ir tt. kaip jau ne vieną valdzios tarną „Saltinis“ teisino.

Užbaigdamas Pašeimenis pasako, kad prie tokių darbų nemažai yra prisidėjęs išiplatinusi pas juos „N. G.“. Ji savo išjuokimais kunigų, o labiausiai jų pamokslų privedus jau lig to, kad daugumas jau

nujų neklausą pamokslų ir už tai einą savo keliu ir jeigu pilviškiečiai toliaus teip švisis, tai likę iš jų tiktai „jon vaikų“ banda, kad to neatsitiktų, jis ragina skaltyti kitus raštus, tada rasę teisybę ir geriaus supraę, ko nori „Naujoji Gdynė“.

Nesupyk garsusis Pašeimenis, kad užbaigoj nesutiksiu su tamistos išvadziojimais. Da tuose laikuose kada Lietuvoj nebuvo girdėti ne žodžio socialista, bet maldaknygė nors braugiai užmokant, buvo gaudama visur, aš jau pažinojau tokių mergaičių-davatkų, kurios net po kelis kudikius auginino, turbūt tuom laik šv. dvasia apsirėškė pas tas mergaites, o „Saltinio“ nesant, nebuvo ko kaltyti? Na, o kada lietuviškoji jaunuomenė pradės skaityti kitus raštus, ypatingai „Velnius pasirodė socialistams“, „Vyrai neapsileiskim“ ir tt. po kuriais pasirašo Katalikiškoji Demokratų Sąjunga, ištiesų tamistų norai išsipildys. Tada lietuviškoji jaunuomenė išpiaus visus socialistus, žydus, vienū žodžiu visus kitaip tikinčius ir manančius ir paliks vienus chuliganus-juodašimčius su maskolių biurokratijos valdininkais. Tuomet įvyks „vienas piemuo ir viena skerdynė“.

Gal tokia gdynė močiutei „Žvaigždei“ su jos sune liu „Saltiniu“ patiktų, o tam išsipildžius ramiai ilsėtusi pergalėjus bedievius.

Bet pažvelgus į praeitį, aš netikiu, kad tas nusiseks. Juk ir kitų tautų klėrikalai negeriau elgė, bet vienok apsišvietusi žmoaija tokių bauriojimų nenusigando, žengė kas kartą pirmyn, kolei savo nenuveikė. Todėl aš lietuvių dvasiškijai patarčiau vartoti nuosekles kovos budą, nes tuom kardu su kuriuom dabar kovoja, greičiau pati save nusizudys.

G. iš N-ny.

Politiszkos žinios. Maskolijos revoliucija.

Sunkios valandos žmonėms kovojantiems už laisvę, vienok statydami jie savo jiegas prieš visokius užmėčius, nors sunkiai, bet prisigriebia prie jųjų. Gavus galą žiauriausiam caro pilioriu Trepovui, Mikė nedrįso dalyvauti ne ant savo geradėjo laidotuvių. Vienok ar šaip, ar teip, nors caras bijosi pats savo šėšelio, bet klauso ramiai geradėjų Stolipinų ir kitokių bėširdžių žmogėdžių, kurie žiauriausiom represijom žada nuraminti išalkusią Maskolijos liaudį ir ant naujų pamatų užbudavot, arba atnaujint caro galybę. Diena iš dienos Stolipinas skelbia naujus savo sumanymus, bet jie neturi savyje jokios vertės; jie jau seniai visumenei žinomi. Jie visumenei daugiaus nieko nezada, kaip tik tuos pačius prispaudimus, tą pačią valdininkų galybę, todėl be abejonės prisieis da daug visko išgirsti iki nualinti ir išsiurbti lig kaulo Maskolijos piliečiai iškovos sau laisvę.

Žmonių atstovus išvaikius dumą, valdzia iš palengvo vieną po kitam ramiai sau smaugia, nepaisydama, ne ant riksmo laikraščių ne ant siuntinėjimų protestų jų išrinktinių. Veikia sau, rodos nieko negirdėdama. Juodašimčiai paremiami nuo valdzios taiso naujas žydų skerdynes ir užpuldinėja ant visokių privatiškų užvedimų vardu revoliucionierių. Dabar plačiai propaganduojamos naujos žydų skerdynės Pietų Maskolijoje ir Vakarų krašte, Lenkijoje, Lietuvoje ir Baltgudijoje.

Odesos miesto valdininkai, atgrasinti žvėriškų užpuldinėjimų daromų per juodašimčius, arba teip vadinamus „Rusijos Žmonių Sąjungos“ sąnarius, siuntė generalgubernatoriui Kaulbars'ui deputaciją, praša-

linimui tų žudynių. Generalgubernatorius ant to atsakė, kad užlaikymas tvarkos yra priderystė policijos. Ji turinti saugoti visokią tvarką, bet užpuldinėjimai yra leidžiami, net geistini ant visokių simpatizuojančių revoliucijai studentų ir žydų užtarėjų. Pastariejie gubernatoriaus žodžiai pasikalbant su deputacija buvo šie: „Užmušus nors vieną „Rusijos Žmonių Sąjungos“ sąnarį, Odesa taps aplaistyta kraujais.“

Toks gubernatoriaus išsitarimas ir parėmimas budeliškos policijos ir reakcionierių, iššaukė mieste didelį išgastį.

Bet tie įnagiai kuriuos vartoja visoki budeliai-valdininkai Kulbars'ai ir kiti, toli neapramdys šalies, nors da upeilius kraujo išlietų.

Varomoji agitacija tarpe gyventojų sodzių, sekasi gerai, nes dabar juo labiau persitinkrina ir tamsesniejie žmonės, kad visoki prizadai, paliko prizadais, o gyvenime liko badas ir tolesnis prispaudimas.

Centralinėse Rusijos gubernijose bruzdėjimas sodziečių labai didelis. Tam bovo, Saratovo ir pagal Volgos įtaką žemiečiai išvijo valdžios reprezentantus. Žemskiai arba uriadninkai atsisako nuo tarnystos ir pereina į žmonių pusę, bijodamies nelikti užmuštais. Dvarininkai parduoda savo dvarus už menką prekę arba viską palikę bėga. Neperseniai parduodavo ekterą žemės už 80 rub., dabar negauna daugiau kaip 16 rub. Ant Kaukazo tokia pat situacija, bet valdžia stengdamosi išlaikyti tvarką siunčia karės ekspedijas. Skaudus apsireiškimas ant Kaukazo tame, kad armėnai su totoriais piaujas tarpe savęs, bet pačiai valdžiai mažiau kenkia.

Peterburge policijai ir visokiems šnipams pasidarė labai karšta. Slaptajai, policijai, kaip skelbia iš Peterburgo, šiose dienose pasisekė sušnipi-

neti sumanymą ir sąrašą ant caro gyvybės. Pasikėsinimas turėjo but išpildomas caro rumuose Petergofe. Gyvenime vieno caro rumų tarnautojo, kur buvo pasislėpusiu esančiu surašė pasikėsintojų, tapo suareštuotu vyras ir moteriškė. Sale šiųdviejų liko suareštuota du lekajai kuriuodu prijulėjo prie to sąkalbio.

Nors toji žinia gana idomi, bet zvelgiant ant visų Maskolijoj pasilaikymų, galima pilnai tikėti, jog toks pasikėsinimas galėjo but prirengtas.

Nemazėsnis trukšmas Peterburge ir iš kitos pusės, nes kasdieną policija areštuoja būrius žmonių ir daro kratas namuose. Tie areštai neturi nieko bendro su sąkalba ant caro gyvybės, bet kilo iš to, kad Peterburgan atvažiavo iš Varšavos burys lenkų socialistų, kurie stoja į eiles pasikėsintojų ant valdininkų ir policijos gyvybės.

Nemalonios žinios pareina iš Vakarų krašto. Daugelyj vietose policijai pasisekė suimti ginklų ir amunicijos (šuvių). Tokios žinios pareina teip pat iš Moskvos, Varšavos ir kitų žymesnių miestų ir miestelių.

Hersono guberninijoj kaimiečiai įbadėję užpuolė ant buvusio kelių ministerio Krivošėino dvaro. Valdžia suėmus kaimiečius, pašaukė kunigą, kurs juos išspaviedojo ir apveizėjo šventais sakramentais. Paskui kazokai emė mėsinėt... Ant vietos užmušė 23, o 135 liko sukapti nepanašus į žmones.

Kuba ir Amerika. Peireitą pėtnyčią Kuba perstojo buvus respublika... Jos valdžia, seimas tapo palešiuota, Jugtinės Valstybės užveda ten savo tvarką. Kubos gubernatorium dabar paskirtas Toft'as, Am. užsienio dalykų sekretorius. 5500 Amerikos kareivių ir jureivių išsodinta ant Kubos žemės. Bugdinama da daugiau kariumenės. Amerikos

kapitalistų valdžia tikisi nuraminti sukilėlius. Bet ar ilgam? Suvaldys, gal įves savo politiškas taisykles, bet priezasčių neramumo neišnaikys. Tos priezastys tai Amerikos kapitolo viešpatavimas.

Šiaures Australija. Malajų salyne, Holiandijos valdyboj buvo didelis mušis Holiandijos kariumenes su vietiniais malajiečiais. Holiandai apimdami Badongo salos miestą Paspas, kaip koki skerdikai užmušė 400 vietinių, kuomet iš jų pačių liko tik 4 užmušti ir 10 sužeistų.

Persijoj, nors tapo įvesta konstitucija, tai vienok kur tai nepakakina visuomenės, ir dabar ten yra rengiamas pirmą kartą visuotinas streikas prieš valdžią. Taigi revoliucija Persijoj darosi tokia, kaip Maskolijoj. Anglijos ir Rusijos atstovai maloniai pritaria Persų valdžiai, kuri griebiasi visokių priemonių priešais atvirą sukilimą.

Kubos revoliucija ir Jungtinės Valstybės.

Jau šeptinta savaitė, kaip Kuboje eina revoliucija.

Sukilėliai, vadinami liberališkoji partija, grumiasi su prezidento Palmos valdžia.

Sukilėlių vadovai yra daugiausiai aficeriai reguliariškos kariumenės, kuri jau daugel kartų įvairiose Kubos pakraščiuose turėjo reguliarišką mušį su valdžios kariumene.

Iš to atžvilgio revoliucija išrodo kaip karė. Ištikrųjų visokią revoliuciją galima vadinti kare, bet tiktai savitarpine. Kubos revoliucija išdalies turi ženklą tikros karės, nes pakelta, — nors ne stačiai, — prieš svetimą šalį. Ta šalis yra Jungtinės Valstybės...

Kaip žinoma, septyni metai atgal Kuba sukilo prieš Ispanijos valdžią, kuriai ji priklausė. Am. Jungt. Valsty-

bių valdžia Kubai ėjo į talką, ir Ispanų valdžia tapo išvyta: Kuba liko „nepriklausoma“ respublika. „Nepriklausoma“ ji daugiaus Ispanijai, bet už tai priklauso šiek-tiek Jungt. Valstybėms.

Kuba vadinosi respublika, turėjo savo valdžią. Bet valdininkų rinkimas buvo tik komedija. Viską valdė Amerikos kapitalistai, kurie, po kare su Ispanija, įlindo į Kubą ir apėmė pelno šaltinius, ypač cukraus plantacijas. Valdysdami jie šalį ekonomiškai, suprantama, turi turėt įtekme ir ant politikos. Tik ačiu tų kapitalistų ir jų šnipų (emisarų) pasidarbavimui, prezidentas Palma su savo paskutinės karės viršininkais, viešpatavo, kaip carukas. Paskutiniai rinkimai tiesiok buvo sudarkyti. Liberalų partija, kuri ėjo už teisingesnius rinkimus, kurios tikslu yra Kubos nepriklausomybė, buvo kaip ir nustumta nuo abelnų tiesų, ir tik per despotišką valdžios pasielgimą nebuvo išrinkta liberališka valdžia. Taigi ir reikalavimas sukilėlių svarbiausias tas, kad būtų nauji, teisingi rinkimai. Valdžia tą vadino negalimu daiktu. Tuo tarpu Amerikos šnipai abi priešingas puses siundė prieš vieną kitą, o Amerikos laikraščių korespondentai skelbė, buk sukilimo priezastis, tai vien tik teip vadinamas Platto pridėjimas prie įstatymų, pagal kurį Kuba yra priklausoma Jungt. Valstybėms. Laikraštija pradėjo prirengti Amerikos visuomenę, kad Amerika turėsiant įsikišt, vardan abiejų šalių labo ir ramybės.

Ir štai Palma ir jo valdžia atsisako, neva nematydamas progos, kad galima būtų susitaikyti su sukilėliais. Tuojaus Amerikos užsienio sekretorių Taft'ą, prezidentas Roozeveltas paskyrė Kubos gubernatorium, ir Kubos savystovystė, jos valdžia ir seimas perstojo gyvavę.

Tai atsitiko rugsėjo 28 d. — Sakilėliai da ne visai aptyko. Bet turės aptykti, nes jau „Dedė Samas“ turi nusiuntęs Kuboje pusšimto tukstančio kareivių, ir da daugiau siunčia.

Kuba turbūt lig ilgam laikui to Dedės Samo rankose. Ji jo rankose buvo, bet tik pašlaptingai ir nelegalškai, dabar jau — viešai ir legalškai, t. y. jo valdžia pradėjo veikti ne vien pinigine, bet ir politikiškoj. Kaip ilgai teip bus — nežinia. Kubai gal, ateityj nebus blogiau po svetima valdžia, kaip po sava. Bet šiuo tarpu, kol Amerikos kapitalistų valdžia — kas kart baurin einanti — viešpataus, tai jos užgrebtoms šalims bus blogiau, negu Amerikos visuo menei, kuri jau aiškiau pradeda pažinti kapitalo užmačias ir pinkles. J. B.

Isz Amerikos.

Priverčia
judošiauti.

Vakary Angliakasių Federacijos tris viršininkus — Haywood, Moyer ir Pettibone ir kelis šiaip darbininkus, — kaip žinoma, Colorado valdžia apkaltino už užmušimą buvusio Idaho gubernatoriaus ir įmetė į kalėjimą.

Tulas Adams, kurs teip pat paimtas kalėjiman, rugsėjo 8 d. Boise apygardės teisme, Idahoj, pripažino, kad jis pasirašė ant liudijimo, šnipo Mc Portlando ir Harry Orchardo padaryto priešais minėtus angliakasių viršininkus. Jis pasirašęs dėlto, kad Col. gubernatorius Gooding priverė zadedamas jį pakarti, jeigu nepripažįs Orchardo pasakojimų priešais anuos viršininkus.

Byla Haywoodo ir kitų bus pradžioj ateinančių metų. 8-tą ateinančio mėn. dieną prasidės tyrinėjimas Washingtonė.

Haywoodą dabar sėdintį kalėjime, socialistai renka į Colorado gubernatorių! Aukos plaukia iš visur naudai to rinkimų agitacijos (surinkta per 3,000 dol.). Priešais socialistus angliakasyklų savininkai paskyrė rinkimo agitacijai milijoną dolerių! Bet kapitalistinės partijos (demokratų ir republikai) Coloradoj suskilo, vaidijasi tarp savęs. Dėlto yra sprendžiama, kad socialistai ims višų, arba populistai (ukininkų partija) Bet pradėjo dar tvirtis nauja „socialistų“ partija priešais Haywoodą ir k. Ją remia kapitalistai ir organizuoja Pinkerton detektyvai (šnipai)! Mat kapitalistai tuom suskaldysę savo tikrą priešą — socialistų partiją.

Mitchell'o unijos tik 11-tas distriktas paaukavo (500 dol.) Federacijos viršininkų apginimo naudai. Pats Mitchellis priešinasis tokiai pašelpai...

Aštuoni šimtai kalnakasių bemaž nesudegė.

Calumet, Mich. Prigulinčioj Osceola Consolidated kompanijai, North Kearsarge nr. 1 anglių kasykloj, kur dirbo 800 darbininkų rugsėjo 25 d. įsilaužė gaisras. Darbininkai pajutę gaisrą subruzdavo bėgti prie nr. 3 išeigos, bet ten nebuvo gero kelio ir nelaimingiems prisiejo šliauzti suvišum 1000 pėdų iki pasiekė nr. 3-čio išeigą.

Ugnis toji atsirado 1200—1750 pėdų giliai po žeme. Viršė iškeliamoji vinda nuo didžio karščio perdegė ir vinda nupuolė žemyn. Kasykloj buvo labai daug medinių paramų ir šiaip reikalingos medžio medegos, kuri degdama padarė dideles riaušias ir kasykloje persitrauks darbas ant ilgo laiko. Nuostolis, padarytas per ugnį, skaitomas 1,500,000 dolerių.

Susirėmimas baltųjų su muriniais.

Atlanta, Ga. Pereitą sekma dienį čia susirėmė baltieji su muriniais iš ko pakilo baisi kova, kuri neapsiėjo be aukų. Į 20 ypatų užmušta mirtinai ir apie 100 sunkiai ir lengvai pažeidė. — Priežastis tų susirėmimų tokia: Nekoksai murinas be priežasties pastumęs ant gatvės baltą moteriškę. Tame pat laike viena murinė, pasišaukė vieną baltą vyrą ir panašiai be priežasties užgavus, iš to iškilo susirėmimas. Gaudas apie susirėmimą paplito po visą apilinkę ir po kiek laiko ant vietos susirėmimo susitelkė mažiausiai į 10,000 ypatų. Daugiausiai tame susirėmime nukentėjo murinai.

Ant vietos susirėmimų pribuvo 17 kompanija milicijos ir 1000 policijantų, vienok susirėmimą neįstengė numalšinti. Apie 11 valandą vakare majoras Woodward atsikreipė į susitelkusią minią rupindamos nuraminti. Bet minia to nepaklausė ir užpuolė kiekvieną muriną, kurs tik tai pasirodė ant miesto gatvių. Ugnagesiai norėjo išklaidyti minią liedami su vandeniu, bet susitelkė kiton vieton. Įsikyrėjus tokiems neramumams, valdyba pasiuntė gubernatoriui telegramą, kad išsiųstų miliciją. Apie 5 val. ryte, buvo 5 kompanijos ant vietos susirėmimų.

Per visą naktį tęsėsi užpuldinėjimai ant murinų salionų ir sąkrovų ir visame mieste buvo baises trukšmas.

Žmogus be kaulų.

Brooklyn, N.Y. Čia pasimirė rugsėjo 17 d. Antonia Canagre, kuri užgimusi be jokių kaulų kune, 21 metų išgulėjo gyvas lopšy. Tėvai Antonia pavadino garsiausius specialistus, bet viskas pasiliko be pasiekimų.

Nuo pat užgimimo Antonia neapleido lopšio. Matė labai gerai, bet negirdėjo ir negalėjo kalbėti. Nevaldė nė rankų

nė kojų. Šiaip visas kunas buvo subudavotas teip-pat kaip visų žmonių, tik be kaulų. Buvo šiaip sveikas ir turėjo 22 coliu augščio. Valgydino jį paprastai su šaukštu. Pastaruoju laiku nežinia nuo ko nusilpo ir veikia mirė. — Daktarai norėjo išstardinti priežastį nusilpimo, bet tėvai Antonia nedauleido.

Susimušė
traukiniai.

St. Paul, Minn. Nepertoli nuo New Drague, Minn. ant Minneapolis ir St. Louis geležinkelio prekių (tavorų) traukinys susibego su pasazieriniu. Šėšias ypatas užmušė į smertį ir 20 skaudžiai sužeidė Sprendžiama kad 13 iš jų pagis. Mašinistas pasazierinio trukio smarkiai pažeistas. Susimušimas atsitiko per paklydimą stoties valdybos.

Bankierius
kalėjime.

Zinomas Stensland, bankos bankrutytojas Chicagoj, pagabentas iš Afrikos tapo nuspręstas ant 10 metų į kalėjimą. Mazai už tokią vagystę!

Isz lietuviškų dirvu Amerikoje.

Newark, N. J. Ča emė civilišką šliubą A. Stanelis su Mar. Paznokaičiute iš Philadelphia, Pa. Šliubą davė lietuviškas sudžia V. Ambrozevičia. — Laimingo pagyvenimo laisvai jaunai porai! Veltina butų, kad civiliški šliubai įeity į madą tarpe lietuvių tai nereiktų mūsų brangiems kunigams tukstančius krauti į jų bankas ir remti juodąją šimtinę. Pas mus viskas tyku apart girtuoklysių, maldų ir peštynių. Vietinis.

Scranton, Pa. Rugsėjo 5 d. Agota Masalskiutė tapo suareštuota už nuzudymą savo kudikio, kudikis buvo ką tik gimęs, viena moteriškė rado paslėptą kelnorėje po akme.

nais. Teipgi tapo su arštuo-
tas Masalskis brolis Agotos, ir
švogeriš Juozas Zarevičius;
visi gyveno kruvoje. Buk ku-
dikis esąs Zarevičiaus. Bet
ant laimės jisai patėgo, yra
jieškomas. Kaip tas viskas
nusiduos pranešiu toliau!

Bačių Juozas.

Chicago, III. Rugsėjo 15 d.
atsibuvo viešas susirinkimas
su prakalboms Rašinskio salė
je ant Canal st., kurį parengė
4 kuopa L. S. P. A.

Kalbėtojai buvo Jančevskis,
Gugis ir Kiedis. Jančevskis
gana ilgoje kalboje nurodė
visas skriaudas daromas darbi-
ninkų luomai per darbdavius-
kapitalistus ir aiškino, kad
darbininkai gali tikrai page-
rinti savo buvį organizuoda-
mies į darbininkišką sąjungą,
o ypatingai prigulėdami prie
socialistų partijos. Ir kiti
visi kalbėtojai trumpais ir
jausmingais žodžiais nurodė
įvairiausius budus išnaudojimo
darbininkiškos luomos. Vie-
nas kalbėtojis plačiai aiškino
apie skirtumą luomų ir jų ju-
kavą. Kalbos susirinkusiems
labai patiko, sprendžiant iš to,
kad kiekvieną iš kalbėtojų
apdovanojo gausingais rankų
plojimais. Ant galo Kiedis
užklausė, ar daugel rastų no-
rinčių išsiimti Amerikos ukėso
popieras; ant to iš susirinku-
siųjų atsišaukė vienas S.

Užklausus ar nenorėtų iš su-
sirinkusiųjų tarpo prigulėti
prie L.S.P.A., prisirašė trys
nauji sąnariai.

Įdomu, kai nuo kurių tau-
tiečių tenka girdėti: „aš pri-
jaučiu socializmui, bet prigulė-
ti nenoriu“. Jeigu prijau-
čiate socializmui, tad ir rem-
kite tą vienintelę partiją, kuri
kovoja už pagerinimą darbi-
ninkų buvio.

Mēs praleidžiame daugybes
centų neapsvarstydami, visai
bereikalingai, kartais net dėl
pačių skriaudos, kur į to vietą
galėtume pašelpiti darbininkų

partiją, kuri ropinas už mu-
sų labą, o nesant sąnarių, su
prantama, ji gyvuot negali.

Chicagietis III.

Thomas, W. V. Miestu-
kas gerai žinomas lietuviams,
ir beveik apgyventas įvairių
tautų žmonėms; lietuviams nuo
seniai geidžiantiems lietuviško
piemenio (kunigo) per storoną
Dackevičio pavyko gauti.

Bet atsilankius vyskupui ir
pamačius, kad mūsų kunigėlis
turi per daug šiltą vietelę, su
manė duot jam padėtoji, itali-
joną. Atvykus antram kuni-
gėliui ir negalint gaut atsa-
kančios gyvenimo vietos, ita-
lijonas spraudėsi pas lietuvi,
bet kadangi pas mus randasi
nemažas italijonų skaičius, tad
lietuvių kunigas kruptelėjo,
vardan jį patį kartais italijo-
nas nenugrūstų į virtuvę. Jis
susitelkė dievobaimingesnius
žmones ir prašė užstoti, įbau-
gindamas juos, kad jei šie ne-
užstos, tai jis turės iškeliauti,
o kito jie į amžius negaus.

Iš to, tarpe kunigėlių iškilo
kova. Vieną sekmadienio (ne-
dėlios) rytą, italas susirinkęs
kelis savo draugus mėgino įeiti
pas lietuvių kunigą. Šis su-
pratęs, kad čia gali išeiti ne-
malonus dalykas, neįsileido.
Italai įkaitę pradėjo laužti du-
ris ir kas but galų gale iš to
išėję, sunku sužinoti, bet čia
stoję į tarpą gamta. Užėjo
perkunijai, žaibas trenkė į
bažnyčią ir pažeidė šv. Antano
altorių, kurį buvo įsteigęs vie-
nas lenkas ant Dievo garbės.
Todėl toji kova užsibaigė vien-
tik skriauda bažnyčios ir len-
ko.

Mat kas ne viskas sviete
atsitinka, o mūsų kunigėlis
kartais labai neužganėdintas,
kad eina pas kokį ten bedievi
klaustyt lekcijų angliškos kal-
bos.

Šarkos Vaikas.

Kaip aš patsai prastudžiau.

Surasti Antono užrašai.

Iš latv. vertė J. B a n i u l i s .

(Tąsa.)

Pilnas puikybės esti rašti-
ninkas, jeigu jam pasiseka per-
skaityti savo pono rankraštį,
bet nuleidžia uodegą ir lažosi,
išuo, kada nepasiseka jam
perskaityt naujų laikų herogli-
fus... kada nenusiduoja pri-
sigerint ponui...

Bet man gailu... labai gai-
lu...

Mano vienas kanceliarijos
bendras yra penkiais metais
vyresnis už mane... Jo kal-
boje visados užima pirmą ir
paskutinę vietą: pirmininkys-
tė, moteriškės, činai, gratifika-
cijos (dovanos) ir... dvidešim-
toji mėnesio diena... Daugiau
nieko, visai nieko... tai jo A
ir Z... Ir jis rašo ir rašo...
Diena iš dienos, metai nuo me-
tų... visą amžių, ir nenužen-
gia toliau, kaip tik dvidešimts
penki rubliai ant mėnesio...
Tai yra augščiausias jo išsila-
vinimo punktas...

Aš žiuru į jį ir man išrodo,
kad žiuru į savo ateitį.

Toliau sėdi mano antras
bendras. Jis rašo ir rašo. Ir vis
tai, ką jam pakiša po nosia.
Rašo ir rašo... Jis nusirašęs
iki pliko pakaušio. Bet toliau
per dvidešimts penkis rublius
tačiau nėra nužengęs...

Kiti jam pavydi, kad jis ra-
šydamas niekad klaidų ne-
taiso, ir jeigu kokia pasitaiko,
tai teip gabiai moka iš-kusti,
kad viršininkai nė neužtėmi-
ja...

Teip, jis gabiai moka skus-
ti... Ir už vieną popirosą jis
iš-kuta ir kitiems klaidas...

Bet man jo gaila, nes jis tu-
ri namie pačią ir vaikus...

Sėdi jis teip, kad aš jį ma-
tau tik iš užpakalio. Ir vos tik
pakeliu akis, matau jo pliką
pakaušį...

Žiuru į jo pliką pakaušį, ir
man išrodo, kad aš žiuru į savo

ateitį...

Kalba jis teipgi gudriai,
kaip mano pirmininkys bend-
ras... Jo kalba esti visada
apie: pirmininkystę, moteriš-
kes, činus, gratifikaciją ir...
dvidešimtą dieną...

Ir tai turi būti tas gyveni-
mas, dėl kurio aš kartą alkau!..
Ir tie žmonės, kuriems aš pir-
ma pavydėjau jų stovio!...

Mano akis kreipiasi šimtais
rykių prieš bokšto laikrodį ir
laukia, kada ateis diena gal-
las... kanceliarijos diena gal-
las...

Mano velė dziusta... Aš
jaučiu, kad ji dziusta. Per
kiauras dienas dziusta mano
velė...

Mano dvasė — lyg Prometė-
tėjus... Lyg Prometėtėjus, ku-
ris paėmė ugnį iš dangaus ir
tapo prikaltas prie uolos...

Prie pilkos kasdieninės uo-
los yra prikaltas mano dvasė,
prie apdulėjusių popierių kru-
vos, prie kanceliarijos herogli-
fų...

Ir skatiko paukščiai lesa jo
krutinę kas-valandėlė, kas-
akimirka...

Bet kas-valanda jis trauko
savo retėžius ir mąsto apie mė-
lyną, giedrą tolumą...

Kada užstoja naktis... ka-
da bokšto laikrodis išmuša
dvyliką... pirmą... antrą...
tada mano Prometėtėjus tampa
liuosu... Bet... Jo pajiegos
yra užmuštos, ir kaip pagalys
jis puola ir — nebyvas...

Ir teip diena iš dienos, me-
tai nuo metų...

Tai esąs gyvenimas, augštas,
kiltas, platus ir gyvasties pil-
nas?!

Mano nuvargęs Prometė-
jau!.. Teip negali, teip nega-
li!..

* * *

Dirbau prie kokio dienraš-
čio. Rėdau tiesų skyrių. Bet
tai tik teip — dėl duonos. Mano
svarbiausias darbo laukas — li-
teratura.

Nors teuzsiimu tuomi tiktai
liuosoj valandoj, bet labai ma-

ne patraukia... Jaučiuosi tikrai laimingu!

Rašau eiles, škičius, novelles...

Mano pažįstami sako, kad aš turįs talentą, bet aš nenoriu tam tikėti. Bet nesinori ir netikėti, nes tuli iš mano pažįstamų yra geri literatūros žinovai.

Daugumas iš mano eilių esančios skaistūs... perlai, sujudinančios iki ašarų...

Gali but... Bet jas talpina tiktai kalendoriuose...

Mano škičiai ir novelės esančios originališkos, moderniškos—su didele moksliska verte.

Ha-ha! Tai linksmo mano raštininko saumyls'ę...

Džiaugsmas! džiaugsmas!... Išrinkau tulus iš geriausių savo rankraščių ir pasiunčiau geriausių žurnalų redakcijoms...

Su nervišku nekantrumu laukiau—kada pasirodys žurnalų skaitis... Ak, toji diena! Lyg kokią šventę švėsiu tą dieną!

Pagaliaus—atsakymas: „Netinka“.

Trumpai—lakoniškai... Netinka.

Dėlko?

Apie tai nė žodžio.

Nuėjau pasikalbėti su pp. redaktorais... Noriu žinoti savo klaidas, noriu stengtis jas pataisyti...

Mano veikalai esą persilpnė... Priegtam vardas—mano vardas esą visai svetimas...

— Bet Tamistos talpinatė daug silpnesnius veikalus už mano, aš sušukau į dukę už tokią bedantizmą.

— Teip... matote... tai yra nuo pagarsėjusių raštininkų... Vardas... Vardas...

Aš juokiasi visą kelią, kol pasiekiau savo bendrą...

Pasiskundžiau jam apie visus savo vargus, jis tik nesi-juokė... Bet patarė:

— Jeigu tau syki atsisako priimti, nešk kitą. Jeigu vėl

atsisakys, nešk trečią syk. Jeigu da atsisakys, nešk ketvirtą sykį ir taip toliaus kol nepriims...

— Tai yra—jeigu tau muša per vieną pusę veido, tai atkreipk ir kitą, — aš juokiasi. — Bet mano žmogiška garbė? Mano raštininko ypata? Ar gi su koja paspiriama?!

Mano bendras neatsakė, bet giliai užsimastęs tęsė:

— Teip, matote, teip einasi. Teip yra ejęsi kiekvienam, neišimant net tokius milžinus,

kaip Lielienkronas, Schuelleris, Byronas ir daug kitų... Kantrybės, tiktai kantrybės!.. Padėkie papeiktus veikalus į stalčių ir laikyk iki to laiko, kad pagarsėsi... Tada nešk

iš naujo pp. redaktoriams, ir jie priims juos su džiaugsmu ir užmokės dešimts syk brangiau, kaip dabar... Hm... „savo“ redakciją aš tau galėčiau duoti mažą protekciją... Bet...

— A! Na aš suprantu viską!... Protekcija!.. Kaip kanceliarijoj... Ka, ka, ka!

Netalpiu dėlto, kad nepagarsėjęs, o pagarsėti negalima, kad netalpiu!..

Ne, ne!.. Tai perdaug!..

Tai kupranūgariui lengviau perlįst per adatos skylę, nei kaip raštininkui įeit į literatūrą!..

* * *

Sunku man buvo susilaikyti nuo ašarų, labai sunku!..

Aš susilaičiau ir tačiau verkiau.

Mano velė verkė.

Verkė ir juokėsi.

Ha-ha! Mano eilės...

Niekas neišleidžia jų... Niekas...

Tai dėlto, kad aš negarsus...

Garsiu negaliu pastoti tol, kol nėsu garsus!..

Pinklės... Pinklės!..

Ašarotais juokais juokėsi mano velė, ir aš kibaus prie savo eilių...

(Toliaus bus.)

Isz visur.

Iš Suomijos pareina žinios apie atplaukimą į Suomijos pakraščius caro laivyno, art kurio esąs caras, carienė Aleksandra, caro pasekėjas ir kunigaikščiuotės. Caro laivas sergimas keletos karės laivų. Pats Stolypinas patarė carui greitai negrįžti, nes gręšęs didelis pavojus.

Hong-Kong, Kinuose siautė baisi audra, tyfon, kuri padarė milžiniškas blėdis ir paskandino daug žmonių. Lig dabar parejusios žinios skelbia, kad skaitlius prigerusių ir užmuštų siekias į 10,000 ypatų.

Visa priepilauka užversta liekanoms sudaužytų laivų. Padaryta blėdis skaitoma į 1,000, 000 dol. — Audra, kuri tęsėsi per dvi valandas, ištiko visai netikėtai.

Išaiškinime užmušimo buvusiojo dumos atstovo Hercenšteino, didelę svarbą turi telegrama, adresuota Miščenkoviui Peterburge, kuri skelbia: „Viskas parengta. Reikia tuojau atvykti į Terijokus“. — Suomų laikraštis „Ostra Finland“ sako, kad tas Miščenkovas esąs Hercenšteino užmušėjas.

Mergina Leontjeva generolo Trepovo sesers duktė, kuri užmušė prancuzą Mueler, Interlakene, laikydama jį už miniestrą Durnovo, yra ta pati Leontjeva, kuri pereitais 1905 m. buvo sąrašė pasikėsinusių ant gyvybės Trepovo. Tuomet mergina Leontjeva buvo areštuota, pripažino ją pamišusia. Ji turėjo išvažiuoti į užsienį su pasizadėjimu niekad negrįžti į Maskoliją. Bet ir užsieny gyvenant merginos mintys neužšalo prieš žmonijos skriaudėjus.

Prieš kurį laiką Vokietijos ciesorius vienoje iš daugybės savo prakalbų į savo kareivius

pasakė, kad jeigu bus paliepta šauti į jų tėvus ar brolius turi jie klausyt. Per vieną socialistų susirinkimą kalbėtojas socialistas Buechel aiškino, kad tėvai turį išauklėti vaikus teip, kad jie budami kareiviais nepa klausytų tokio paliepimo. Buechelį tuojaus areštavo ir įmetė į kalėjimą, kad jis kalbėjęs „priešais įstatymus“. Rugsėjo 22 d. buvo byla, ir teismas jį išteisino, nerasdamas jo kalboje nieko priešingo įstatymams.

Tiflise, policijai bedarant kratą vienuose namuose kurie buvo apgyventi studentais, atrado punda surištų spauzdinių. Paėmus minėtąjį punda ir numetus į kitą vietą, ištiko baisi eksplozija. Du policijos anstolius ir policmeisterio pagelbininką užmušė ant vietos; vienas anstuolis, policijantas ir kareivis tapo pažeisti. Namų samdininkas pabėgo, du sužeistu studentu ir dvi moteri suareštavo.

Vilniuje areštavojo 38 ypatas prigulincias prie revoliucionierių kareivių susidraugavimo. Suareštavo juos agitaciją darant tarpe kareivių. Padarius kratą suimtų gyvenimuose, policija susekė svarbius laiskus sulyg dabartinės agitacijos tarpe kariumenės. Ant kiek ta zinia teisinga, sunku suzinoti, nes policija kartais tyčiomis leidžia tokias paskalas, vardan stabdyti bruzdėjimus.

Popiezius Pius X serga vėžio liga, iš tos priezasties Vatikano rumuose didelis triukšmas. Šale kasdieninio Dr. Lapponi, atsibuvo Vatikane pasitardinėjimas kitų daktarų, kurie pripažino, kad reikalinga neatbutinai daryt pilve operaciją. Bet keletas daktarų, tarpe kurių ir garsus chirurgas Dr. Mazroni, tvirtino, kad popiezius dėl abelno nusilpnimo operacijos neištūrės.

Žuvėdų dienraščiai skelbia, kad rugsėjo 24 d. du maskoliški karės laivu, Baltijos vandenyse netoli salos Boršholm, sugavo žuvėdų garlaivį kuris vežė 3,000 šautuvų dėl Maskolijos revoliucionierių.

Helsinforse, Suomijoje buvo manoma paplašyti dinamitu policijos barakus. Bet tasai sumanymas nepavyko. Ištikus eksplozijai išbūrėjo langai policijos barakų, šale stovinčių gvardijos kazarmių ir aplinkinių namų, ir tapo pazeistas vienas policistas. Kas pataisė tą eksploziją, policija lig šiol nesusekė jokio pėdsako.

Tambove užpuolė ant Borisogliebo policijos prefekto. Vaziuojant jam su savo žmona ir dviem policistais karietoje, netikėtai užpuolė keletas vyrų ir pradėjo šaudyti į vežimą. Abudu policistu ir policmeisterio žmoną užšovė į smertį, o policmeisterį mirtinai pažeidė. Suskatus policijai vyti, šovėjai pabėgo ir pasislėpė.

Vaud'o apskrityj (Sveicarijoj) buvo visuotinas vietinių gyventojų tardinėjimas, sulyg užgynimo pardavinėti metėlių degtinę. Tasai sumanymas kilo dėl baisių zudynių. Du girtuokliu, kuriuodu begerdami tą degtinę gavo proto sumišimą, išžudė visą savo šeimyną. Pabrikantai metėlių degtinės visas pajiegas statė atsispirti tam užgynimui, bet nieko nepesė.

Draugija aiškintojų socializmo Vienoje (Austrijoj) nutarė išvaziuoti į Paryžių, kuriame dalyvavo 430 draugijos narių. Paryžiaus socialistai priėmė savo draugus ir suaukė sueigą, kurioje dalyvavo 20,000 ypatų. Po prakalbų prasidėjo dainos iš abiejų pusių, o užbaigiant ištare savo simpatiją kovojantiems už liuosybą Maskolijos darbininkams.

Anglų dienraštis „Daily Mail“ praneša telegramą iš Budapesto, kad 16 d. rugsėjo buvo pasikėsinimas ant gyvas ties Austrijos įpėdinio didkunigaikščio Pranciško Ferdinando. Vaziuojant jam savam vežime iš Sao Trajan į Vieną, paleido didelį akmenį, kurs labai smarkiai lekdamas tropyjo tiesiog į vežimo langą ir su trupinęs jį įkrito į vežimą, bet kunigaikštį netropijo. Metėjas pabėgo.

Į Vladivostoko banką buvo atsiųsta 107 tukstančiai rublių valdžios pinigų, kurie buvo paskirti 36 pėkštinkų pulkui. Apturėjus bankai visus reikalinguosius apie tuos pinigus valdiškus nurodymus, atėjo į banką apicieras su dviem apsiginklavusiais kareiviais, pristatė reikalaujamus liudyjimus ir prisiųstuosius pinigus iš bankos išėmė. Bet neužilgo pasirodė, kad minėtas apicieras ir kareiviai buvo apgavėjai.

Kaukazo gėneral gubernatorius praneša valdžiai į Peterburgą, kad keturi totorių kaimai Sangesor'o apskrityje tapo užpulti per armėnus ir išdegtinti.

NAUJIENA.

Easton, Pa. Pirmas lietuvių prakalbos deklamacijos ir baliaus subatoja 13 d. Spalnio 4 dalandą po pietų, svetainėj Concordia Maennerchor N.684 Pearl st. Įzenga vyrams 25c. moterims dykai. Kalbėtojais bus iš New Yorko, Brooklyno ir Philadelphia. Teipo gi bus neseniai pribuvęs iš Lietuvos C. Ko. arba atstovas. Po draug bus ir vietinės deklamatos, visas pelnas pasikirtas ant sušelpimo tėvynės Lietuvos geriaus sakant ant revoliucijos. Užprašom visų aplinkinių miestelių draugus ir drauges nepatingėt atsilankyti

Komitetas.

Susirinkimai.

Susirinkimas lietuvių ir lenkų Politiško Kliubo bus nedėlioj, 7 d. spalio ant paprastos salės. Svarbus reikalas, susirinkite.

Komitetas.

Plymouth, Pa. „Aušros Draugystės“ kuopos susirinkimas pėtynėioi 5 d. Spalio 7 val. vakare, „Vienybės“ redakcijai. Malonės ateit ir nauji prisirašyt.

Komitetas.

Ar mainu darbininkai nori juokauti su pavojum?

Teip gali atsitikti, jei jie ir toliau mažai paisys apie uniiją.

Daug yra kalbama apie žmonių vadovus. Vadovai, kurie padarė pasekmingn politišką partiją, vadovai, kurie laimėjo pergales karėje, vadovai, kurie vedė dideles ekspedicijas, bet nėra šioje šalyje vadovo, kuris būtų daugiau gero darbininkams padaręs, kaip John Mitchell, mainierių unijos prezidentas.

Jisai tiems darbininkams, kurie atėję į šią šalį dirbt mainose ir riziknoti savo gyvastį bei suarius kiekvieną dieną, iškariavo tokį padėjimą, kurio jie niekad nebutų įgiję be jo pagalbos ir be pagalbos tos organizacijos, kurios jis yra galva.

Gyvendami savo šalyje be veik kaip vergai, uždirdami tik po keletą skatikų ant die nos, vos pramidami turėdami mažai progos pasiekti savo ambicijos, jie atėjo čia, vildamiesi rasti gerą gyvenimą šioj didelėj respublikoj.

Vienok pirmieji ateiviai pamatė, kad čio jų padėjimas yra da sunkesnis, ke kaip buvo tėvynėje, ir kad mainose dirbdami jie pastojo tikrais operatorių vergais. Jie uždirdavo tiek pinigų, kad prasimaitinti bet negana uždirdavo, kad susičėdyti tiek kad užtektų kelionei į kitas vietas, kur galėtų rasti sau lengvesnį gyvenimą.

Jiems su pagelba pasiskubi-

no Mitchellis ir mainierių unija, ir dabar jų padėjimas yra tiek daug geresnis, ne kaip buvo išpradžių jiems čia atvykus kad jie užmiršo savo sunkius patyrimus, ir tie kuaie atėjo vėliau, neturėjo nė menkiausio supratimo, kaip sunkus čia gyvenimas buvo pirma.

Yra tai baisi klaida. Iš to gali atsitikti, kad pasibaigus kontraktui, per tokį begėdišką apleidimą unijos gali but teip susilpnėjus, kad ji negalės išgauti naujo kontrakto, arba negalės atnaujinti dabartinį kontraktą — kas tada bus su mainieriais?

Anđliakasiai, kurie Jabar apleidžia uniiją, privalo paklausti patgs savęs, kas su jais bus, ir sada jie supras, koks neišmstingas jų apleidimas yra.

Atsakymai.

J. Naujokui. Nepažymėjai, tamista, kuriai partijai skiri tuos 3 dol., ką mums prisiuntėt revoliucijos reikalams. Prašom pranešti.

Viliui Kelmėnui. Raštelis, kur kviečiate jieskoti lietuviškų žodžių anglų žodyne, netinka.

Liaukšai. Negalime patalpinti tamistos raštelio „be išmetimo žodžių“, kurie tik bereikalingai sukirsytų tuos, su kuriais pradėdi polemiką. Jei norit teip patalpinti, tai pasirašykit tikrą pavardę. Abelnai jokios polemikos daugiau nesileisime be tikrų polemizantų parašų. Del to, kad už pseudonimus daugelis meta kaltę ant laikraščio, ir kad pasislėpusijie nesidrovi atsakančių žodžių vartoti.

J. Naujokui. Straipsnis patilps kitame Nr., išmetus vietą, kur parodoma kriminališki pasikėsimai, kurie šiame dalyke neturi svarbos, o tikrų priėdymų gal nė neturite.

Aukos.

Kankiniams.

Delray, Mich. A. Matijšaitis
1 dol.; J. Šalca 50 c.

Buvo \$46,74

Viso labo \$48,24

Lietuviu tauta senoveje ir szilandien.

Parašė J. Šliupas M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tęsa.)

9. Jeigu kas provizijos (palukių) nuo įkaito žydai už mėnesį neužmokėjo, antra provizija auga.

10. Jeigu tikrų atrodymų nebuvo, kas užmušė, žydą, o buvo nužiurėjimas prieš ką nors, bus valdymierui apie tai duota žinia.

11. Užmetinėjant žydai užmušimą krikščioniškų vaikų, teikia turėti tris liudytojus iš krikščionių, o neatrodantis esti lygiai baudžiamas kaip užmušėjas¹⁾.

12. Nevalė yra vogti vaikus nuo žydų, o vagiantis turi būti baudžiamas kaip vagis²⁾.

14. Valė yra žydams prkti visokeriopūs pirkiniai, pačiupinėti duoną ir kitokius produktus³⁾.

1) Kozname tikėjime įdukimas neapikantoje kitoip tikinčiųjų atneša pasibaisėtinus vaisius. Žydai, kankinami per Romėnus, labiau įnirtimo dvasoje išsilaukė, ką liudyja istorikas Josephus. 115 m. mūsų eros, valdant Trajanui, sumišo žydai Aleksandrijoje po vada Andrias. Tie maištininkai apsijuosinėjo žarnomis vaikų tų, kuriuos laikė neprietelius, ir odė jų kūną. Prie Adriano tulas žydas Barcoqueba („žvaigždės sunus“) maištą padarė dar visatinesniu, o kad krikščionys nenorėjo su juomi susidėti, antru kart buvo aukomis pasiutusio žvėriškumo. Dėlėi tų dviejų atsitikimų rytuose abėnai buvo manoma, kad žydai užmušinėją vaikus krikščionių. Kad žydai Europoje pastojų neužkenčiami, vi as nelaimės ir piktadarystas ant jų krovė. Pasmoksliai sakės radę pas vieną talmudistą, buk krikščionių kraujo dėl macų reikalaują, o kiti tam įtikėdami jau net sudėjo regulas, kaip reikią kraują leisti, idant butų tyras. Nėra šalies, kur ar grabų, ar abrozų nužudytų vaikų nerodytų. Aktuose randi liudyjimus piktadarystos ir jos nubaudimo. Šiaip ar teip šnekant, žydų mokytojai tokio mokslo nepaliko. Žydai kreipėsi į Romą, Aleksandras III, Inocentas III ir vėlesni popiežiai paliudyjo, kad tokio sragaus pamokymo religija neturi. Ne kas kitas vienok, kaip kunigai siundo žmones ant tokių persekiojimų. Kn. Budek 1407 m. Krokovoje, apskun lėš žydus už už nušimą vieno kudikio, sukeldino liaudį kuri užmušinėjo žydus. Kn. St. Lvovėyk 1543 m. parašė knygą apie šventuosius, nuzurdotus žydų: *De sanctis interfectis a Judeis*; baigia ant pagraudenimo, kad išguitų žydus. Kn. Skarge gyvatose šventųjų, aprašydamas nukankinimą šv. Simano tridentiškio pasako trumpai apie vieną užmušėjystę 1574 m. Punes mieste Lietuvoje, ir neskupauja žolzių dėl siundymo ant žydų. Kn. Pajekis 1598 m. išleido platų veikalą dėjų tokio smarkavimo; pasakojimu uždega labiau uolesnius negu išmintingus. Kada dekretas tribunolo Lublino 1636m. žydų Morkų pripažino už vaikžidą. Karmelitai tą dekretą spausdindami, neužmiršo graibančių žolzių dėl žydų gentės. Vidūryje 18-to amž. Voislaviciuose iškabino abrozą kankynių vieno kudikio; dar 1774 m. Varšivos miestas klausėsi tokio skundo. Kad teip visatinai žydus kaltino už tokį prasižengimą, reikėjo turėti protekciją prieš visatiną nesąmonę; tolelei toji sąlyga privilegijoje tapo pridėta.

2) Vogimas žydiškų vaikų dėl apkrikštyjimo rodėsi krikščionims pamaidingu darbu. Reikėjo nutarimų bažnyčios synodų, idant neišplėštų tėvams vaikų. Jau ciesorius Julijonas, vadinamas Apostata, išmetinėjo krikščionims tolygius pasielgimus, ir su iškalba bjaurisi mindžiojimu tėviškų tiesų per netikusią uolybę. Toks apjakimas tęsėsi per daugelį šimtmečių, ir dar prie Augusto II skundai žydų liudyja netikumą krikščionių. Pasakyčiau, kad tarp tamsunų Lietuvos dar ir šiandien skaitosi išganytingu darbu apkrikštyjimas žydo....

3) Ilgai sprotaujama buvo, kad žydai, pačiupinėdami kokį pirkinį, užkeri ar užkrečia ligomis, ir todėl Arignono statutas įsako: „Statuimus, quod

Tokią tai privilegiją žydai buvo laimėję nuo Vytauto. Did. Lekijos kunigaikštis Boleslavas buvo davęs paveizdą (1264 m.). Kazimieras didis Lenkijoje užtvirtino. Aleksandras, žydų nekėsdamas, talpina tas privilegijas knygoje įstatymų, idant prieš žydus tarnautų, o ne jiems atrama butų! Jis atsisakė priimti pinigus už patvirtinimą privilegijos, tik navatna, kad suteiktoji mylista turėjo pagelbą duoti prieš apdovanotąjį¹⁾, o ne ant jo naudos.

Žydams liepta buvo nešioti geltonas kepuraites arba jarmulkas ant ženklų jų skirtingumo nuo krikščionių (statutas 1538 m.), o pavelyjo jiems turėti vyresninkus visoje tautoje (pirmu tokiu vyresninku buvo Mikelis iš Brasčių, po tam iš to atsirado archirabinai), kurie pas valdymierą atlikinėjo reikalus visuomenės žydų, ir galėjo nuo savęs davinėti įsakymus tiems, kurie po jų valdzia stovėjo, ir tokiu budu atskira tauta tautoje tapo sutverta... Liepiama buvo žydams sidabrą, reikalingą dėl mintos, davinėti, o šale tos sunkenybės siaurinama buvo jų pirklyba (1557 m. uždrausta jiems tapo pirkliauti arkliais po bausme netekimo arklių, ir pakorimo; 1567 m. apart paktų su miestais uždrausta žydams pirkliauti; 1569 m. uždrausta turėti muitus, župas ir arendas; 1588 m. uždrausta supirkinėti pirkiniai mitalą, užbėgant krikščionims už akių). Liudnas patyrimas mokino, kad žydai alino muzikus, iš ko juk Ukrainoje prie Jono Kazimiero kilo net maištas chlopų, o priėmimas ir laikymas krikščionių kaipo samdininkų paskaitomas buvo už prasikaltimą (1565 m. konstitucija, vėliaus panaujinama). Prie Zygo Augusto nesutinkantieji tikėjime vienok buvo sutikime prieš žydus. Apkaltinta žydė už vogimą hostijos, kalbinant nunciui Lippomaniui, tapo sudeginta Ravos vaivadystoje. Pzylurzkis statute metė perkunijas ant žydų, ir velyjo, kad Romos ciesorių aštrų įstatymai butų užvesdinti respublikoje.

Teip dalykams stovint, nestebėtina yra, kad žydai už savo gėdą, baimę apiplėšimų ir nuolatinių pavojų, liepė sau brangiai mokėti. Žydai juk stovėjo ant dvikelės: arba turėjo būti apiplėšiami, arba jie turėjo kitus apiplėšti. Svetiškoji valdzia pavelyjo kanceliarijoms imti daugiau užmokesties nuo žydų negu nuo kitų gyventojų (prie Zygmanto I). Pasisavinimo emimą įėmimų nuo rabinų (Zygmantas I 1506 m. Lucko žydus atvalnyjo nuo mokėjimo metinio įėmimo 12 kpu liet. grašių už rabinines ir karaimines). Kartais žydus vijo laukan (kaip prie Aleksandro iš Gartinios pavieto), tai vėl juos grąžino atgal Dvasiškoji valdzia išdriso duoti pavelenę ant statymo synagogų, kartais užtvirtindavo žydiškas maldų knygas, rašinėjo pavelenės dėl įsteigimo žydams kapinių 1764 m. viešpataujant Stan. Augustui atmetė vyresninkus žydų, kurie po visokiais vardais mokėjo rinkliavas į žydą, apsunkindami biednesnius žydus mokestymis ir skolomis, snskaitė skolas, kabalus pavedė po užziura skarbinės komisijos, o tuos žydus, kurie norėjo ukininkauti, atvalnijo nuo pagalvės (1775 m.). Seimas 1788 m. norėjo prietarus pas žydus sumažinti, pripra-

Judei aut meretrices non audeant tangere manu panem vel fructus, qui exponuntur venales, quodsi fecerint, tunc emere illud, quodtetigerint tenentur”..... Raštininkai anų gadynių matė toje privilegijoje didelę mylistą dėl žydų, ir todėl neretai prieda tą artikulą savo raštuosė.

1) Quod nos Aleksander rex, non confirmatione speciali, sed ad cautelam defensionis contra Judęos, privilegiis, in istum codicem congestis, adscribi mandavimus.

tinti prie darbo, prašalinti jų aprėdus, sumažinti valdžią rabinų ir tt., norėdamas žydus surišti su visatinu interesu savitarpinės žmonių pagelbos.

Šnekėdami apie Žydus, toje vietoje paminėsime bent vieną prakilnesnį Žydą mūsų šalyje, gyvenusių 16-me šimtme-tyje. Platų garsą laimėjo karaimas — *Izaokas ben Abraham Trakas* (Troki), gimęs Trakuose 1533 m. Jis parašė dėl anos gadynės gana svarbų teologiską veikalą „Chissuk Emuna“ (Sustiprinimas tikėjimo), kurs tapo išverstas į lotyniską, ispaniską, vokišką ir prancuziską kalbas. Rods tame veikale nesiranda nieko ypatingai karaimiskio, ir dėlto jau reikia manyti, kad susiliejinimas rabinų su karaimais buvo prasidėjęs. Iš auklėtas studijose karaimų ir rabinų rašto, tas lietuviskas žydas, rodos, anksti išmoko Lotynų ir Lenkų kalbas. Tai buvo emę labai smerktiesi į Lenkiją, atsinešdami reformaciją ir religiską platindami apikantą, iki 1570 m. Jezuvitai atsibastė ir padarė dideles atmainas. Izaokas Trakas buvo skaitęs Lenkijoje ir Lietuvoje pasirodžiusius raštus prieš popiezišką bažnyčią; jis teip gi nepraleido nepatėmijęs priešbažnytinius raštus kitų žemių. Pats apsišvietęs, o matydamas didelę nežinią Žydų savo laiko, jis parašė pamokymui savo apoliogijos „Chissuk Emuna“, ir 1593 m. užbaigė antrąją dalį savo veikalo. Jo mokytinis Juozapas Trakas, su prievardžiu Malinauskas, pridėjo įžengą ir surašą turinio.

Lietuvos viešpatystė prie Jagėllunų.

(Pagal Ilovaiskį.)

Mēs matėme, kaip Šiaur-rytinė Rusija iš palengo rinkosi aplinkui savo centrą — Moskvą, ir žingsnis po žingsnio gražino sau pilną tautiską saubutybę nuolatinėje kovoje su barbariskomis Ordomis. Sunkus buvo triusas vienyjimosi ir atsiliuosavimo; bet už tai viešpatystė ėjo drutyn ir stipryn. Jos drutam susitaupymui ypatingai gelbėjo vienokumas surinktų dalių: vis tai bus skrytis bent did-rusiškos, kalbančios vieną kalbą, išpažįstančios vieną bažnyčią; svetimgenčiai, beje finiški gyventojai, plačių šiaur-rytinių pakraščių rods gadinotą vienokumą, bet buvo su visu nusmelkti per viešpataujančią gentę ir jau nuo seniai ėjo keliu susirusinimo. Kitokią rekyklą suteikia piet-vakarinė Rusija, surinkta kruvon didžiū Lietuvos kunigaikščių. Ji neturėjo saviško centro arba tautiško kanduolio, aplink kurį būtų galėjusi susigauti ir išdirbti drutą valstijos organizmą. Rods lietuviskoji dinastija ir lietuviskoji didžiunija iš pradžių buvo pasidavę ant susirusinimo ir linkę buvo susilieti su luoma kniazių ir bajorų Vakarinės Rusijos; bet unija su Lenkija ir perėjimas į katalikystę vėl jas atitolino nuo stačiatikiškų gyventojų, o po tam, mažu-pamažu, pastatė į neprieteliškus su jais prietikius.

Vakarų pusėje visai kitoks polytiškas surėdymas įsiviešpatavo negu rytuose. Nors skryčių sistema Lietuvoje užsibaigė veik vienu laiku kaip Moskviškėje Rusijoje, bet tasai užsibaigimas tenai nesudrutino teip labai centrališką vyriausybės valdžią, kaip kad Moskvoje. Kuomet Moskvoje ainiai skrytinių kniazių grumdėsi sostapylėje prie dvaro didžio kniaziaus ir pavirto į bajorų tarnaujančią luomą, — tai Lietuvoje liet. Rusijoje ainiai Igorio ir Gedimino, lyginai kaip sąnariai žymesnės bajorijos, sudarė drutą didžiunijos luomą, netiek priedvarinę, kiek valdymieraujančią — šiek-tiek panėšinę į

vakarinės Europos feodalus. Nuo laikų Kazimiero, Jagėllunai, užimdami tuo pačiu laiku Lenkijos sostą ir vazinėdamiesi iš vienos sostapylės į kitą, iš vienos pusės neišvengtinais pasidavė po įtekme lenkiško valstijos surėdymo su jo šlektiškomis privilegijomis, siaurinančiomis karišką valdžią; iš kitos — stengėsi užlaikyti sujungmėje su Lenkija ir pritraukti prie savęs lietuviskai rusišką skrytis visokiais dovanojimais žemių ir augštų urėdų, kas viskas, žinoma, tekdavo įtekmingiausiai kliasai, beje didžiunams kuomi palaikydavo savo spēkas ir ženklumą. Tokiu budu Lietuvoje susidrutino viešpatavimas didžiunų, kurie savose rankose sugaubė didelius žemes plotus, apimančius ne vien kaimus ir miestelius, bet ir pilningus miestus, o teip gi paglemžė augštesnius urėdus, žemiškus, kariškus ir priedvarinius, kaip: etmonų, kanclerių, maršalkų, payždininkų, vaivadų, kaštelionų ir storastų. Su tais urėdais rišosi į kruvą ir didelė įtekme, ir mantingi įėmimai. Jie iš didesnės dalies perėjo į Lietuvą iš Lenkijos ar bent išsidirbo pagal lenkiškas paveizdas: etmonas buvo vadu kariumenės ir karišku teisdariu, kancleris saugojo pečvietę didžio kunigaikščio ir kėravojo raštiškus jo susinešimus; payždininkas užjuvė rėjo įėmimus ir išleidimus viešpatystės; maršalkai skaitėsi perstatytojais tarnaujančios luomos ir buvo teip gi priedvariniais urėdninkais. Vaivada valdymieravo ant visos skryties, prieg kam vienyjo savo rankose karišką, valdančią ir teisdarišką valdžią. Kaštelionai ir storastos buvo valdytojais atskirų skryčių (pavietų) ir miestų, lyg kad pagelbininkai vaivados (antrapus buvo storastos, kurie valdė pilningas skrytis, pvd., Žemaitiją). Tulose dalyse Lietuvos, apart to, užtinkami dar atstovai (nomiestnikai) ir tijunai. Iš vyriausių urėdninkų susidėjo prie didžio kunigaikščio augštesnėji valdančioji дума, „roda“, ir sąnariai tos dumos ėmė vadintis „ponais dumčiais“, o kruvoje „ponai-duma“.

Ir teip, pagal prigimtą dalykų tvarką, drauge su sulenkėjimu dynastijos Jagėllunų, augštesnėji kliasa Lietuvos ir Rusijos bei jos išlaukinis surėdymas neužtruko patekti po lenkiškąją įtekme.

Tą įtekme paliudyja pilninga eilė did-kunigaikštiškų gromatų arba teip va. *privilegijų*, kurių linkme buvo perkelti lenkiškai katalikišką surėdymą į Lietuvą ir liet. Rusiją ir tokiu budu vis labiau priartinti jos surėdymą prie lenkiškojo. Toji eilė privilegijų prasideda garsiaja gromata Jagėllos, duotaje seime 1387 m., kurioj jis dovanoja tulas naujas tiesas tiems lietuviskiems bajorams, kurie apsikrikštyjo į katalikišką tikėjimą. Iš tos pat gromatos matyt, kad Lietuva ėmė dalinama buti ant kaštelionijų ir pavietų. Toliaus, aktu Horodliškės unijos 1413 m., kaip žinome, lietuviskiems bajorams — katalikams dovantos tapo tiesos ir privilegijos lenkiškosios šlėktos, drauge su jos herbais, ir įsteigti Lietuvoje augštesniejie buriški urėdai vaivadų ir kaštelionų, suteikiami tik tai katalikams. Po tam svarbiausiu žingsniu toje linkmėje buvo žemiška privilegija, duota Kazimiero 1457 m. augštesnėms luomoms Lietuvos, Rusijos ir Žemaitijos. Žinoma yra, kaip sunkų padėjimą Kazimieras pergyvenęs yra tarp priekabių lenkiškosios šlėktos iš vienos pusės ir nepasikakinimo lietuviskai rusiškų urėdų iš kitos. Idant numalšinti šituos, minėtuojų aktu jis patvirtina dovantas seniaus privilegijas ir

(Toliau bus)

Keiksmi nepagelbes.

Nors ir pirmiausia, bet paskutiniam laike kaip matyt iš laikraščių padėkavonių ir apgarsinime, jog daugybes ir tokių ligų išgydėme, kurių kiti daktarai ar hospitalės negalėjo, labiausia svarbių ir užsėdintų ligų, tai dabar nelaimingi serganti vėliausiam laike teip daug atsišaukė su visokioms ir senoms ligoms, ir visokiais žodžiais keikdami savo pirmutinius gydytojus bei šundaktarius, kurie ne tik neišgydė, bet ligą užsėdino daug kentėjimo pridavė ir pinigų ištraukė, o vietoje pagelbėjimo darbiauriau padarė, su priėmė, kad tikėjosi išsėdinti už pamestiniai kaip prizadėjo, bet tas ilgas gydymas tiek kaštavo, kad geri daktarai, už tuos pačius pinigus būtų dešimts tokių ligų išgydė. Tų nelaimingųjų skundimasi toks širdingas yra ir keiksmi, kad net per laišką aiškiai jų verksminga padėjimą.

Žinoma atsišaukusius ir tokius mes stengėmės ko labiausia pagelbėti ir visas Istituto geriausias daktariškas moksliskas ir specialistų pajiegas svarbot kaip ir geriausias vaistus, kuriuos vartojant daugybes apturi savo šerą sveikatą, jei dar nėra sunaikytas nuvargusiam kune gyvastis, — bet už tai ant kart panašiams kaip višai prasegtim ir pasakom: kamgi laukti ir stovėti iki paskutinios ant kranto prapulties, papuolęs į nelaimę ligos ir paskui keikti ir piktžodžiauti, jog keiksmas nepagelbes, vienok geriause iš kart pasijutus savije nesveikumą kuris yra pavojingas gyvastei, tai atsiduot į tikras moksliskas rankas ir be jokių didelių kaštų ir kentėjimo liga greit ir lengvai tampa išgydyta, — nes prasti daktarai be pasekmės ir be talento, bet negali, o jau apie šundaktarius nėra ką kalbėti, už tai ir nereikia lyt kaip

peleijų spanstus, kad yra vietą ir Institutas kur yra daug gerų daktarų ir ligas be apsirikimo išgydo, atsišaukiant per laišką ir aprašant prigimtojo savo lietuviškoj kalboj apie ligos kankinimus teip kaip jaučiatės, bet nedaugiau. Juk šimtai padėkavonių laikraščiuose nuo išgydytų, patvirtina teisybę.

Kurie gyvena New Yorke, Brooklyne ir apielinkėje, net nereikalauja rašyt, bet tik ateiti į Institutą pagal Ofiso padėtas apgarsinime valandas ir kitaip nereikia šnekėt kaip tik lietuviško prigimto su profesorium ir specialistais, kad eiti lietuvis ar lietuvi. Su guodone Dr. Collins Medical Institute, 140 W. 34-etr. New York, N. Y.

Naujas laikraštis.

Šiuomi pranešu, kad nū ro ros sanvačių prasidės išeidinėti naujas sanvaitinis laikraštis „Pasaulė“, didume „Vienybės“ Prekė jo \$2,00 ant metų. Prenumeratos priėmimas jau prasidėjo. Kas paduos savo antrašą, pirmą numerį ant parodymo prisišime už dyką.

Antraštis: B. Vytautas,
102 Grand str.,
Brooklyn, N. Y.

Didelis Balius!

Bus keliamas ant sales Music Hall, Scranton, Pa., dėl labo 30 kuopos S.L.A. Atsibus 10 d. spalio 1906 m., seredoj 7-tą val. vakare. Įenga porai 25 c. mėginoms dykai. Visus širdingai užprašom iš visų apielinkių atsilankyti.

Komitetas.

Apjako nuo alkoholio.

Dr. R. E. Doolittle iš New Yrko analizavo daugelį garsiamų gydyklų ir šradų, jog daugumas jų turi medinį alkoholį, kuris yra baisiais nuodais. Vienas atstikimas buvo pranešamas apie mergina, kuri pagadino akis vartodama tokį sutaisyti savo veidui. Besanžinški dirbe-

jai ne tik vartoją alkoholį braukalams, bet teipgi paskanijimo ekstraktams ir pigiems degtinėms, ir širdvaisčiams, kurie visomet turi sunaikinti vilnius. Vienintelis vaistas sugelusiemis viduriams Trinerio Amerikoniškasis Eliksyras Karčiojo Vyno, kuriame yra tik grynas vyvuogių vynas ir parinktos zolės. Nėra jame nė lašo chemikalijų. Jis išgydys kožnus vidurius, kuriuos tik galima išgydyti, jis padarys juos galinčiais priimti ir gromuliuoti visoki mai tą. Jis padarys naują, gryną kraują ir kaip reikia sugromuliuoto maisto. Jis sustiprins nervus ir padarys kuną skaistum.

Gaunamas aptiekose, arba pas patį fabrikantą, Juozapą Trinerį, 799 So. Ashland ave., Chicago, Ill.,

Praneszimas

NUO

Lietuviszkos Korporacijos

„The Star“

(„Žvaigždė“)

4605-4609 So. Ashland ave,
Chicago, Ill.

Šiuomi pranešam sanarius lietuviszkos korporativiskos krautuvis visokių tavorų „The Star“ (Žvaigždė) 4605-4609 So. Ashland ave.), kad sulig vienbalsinių nutarimų direktorių, nuo 7 dienos Rugpiučio 1906 metų; mūsų korporacija atidaro antrą tokią pat krautuvis, name ant trijų lotų Chicagoje Heights ant kertės 14 th st. ir Wentworth ave.

Norinti padidinti savo šerus, arba naujai prisiršyti, gal gauti informaciją per laiškus arba ypatingai generaliskam offise pas sekretorių — 4605-4609 So. Ashland ave., Chicago, Ill. Pas direktorius korporacjo:

Iz. Nauseda's, Chicago, Ill.
917 33-th st.,
W. Milaszewicz, Chicago, Ill.
4667 Grass ave.,
K. Iwaszkewicz, Chicago, Ill.
3347 Morgan st.,
St. Marcinkewich, Chicago, Ill.
1643 46-th st.,
A. Kosmowski, Chicago, Ill.
4555 So. Paulina st.,
F. Poszka, Chicago, Ill.
Stiles Hall, Room 21., Valparaiso, Ind.
Ir pas general agentą ant Chicago Heights, Leon Waitkewich — 1444 Wentworth ave., Chicago Heights
Su guodone
vaidin administracijos
J. P. VARKALO,
sekr. korp. „The Star“ (Žvaigždė)

Užsirašykite 20-tą Spalnio, kad galėtumete balsuoti.

Naujas dalykas, kurį mūsų žmonės turi išpildyti.

Dabar mūsų žmonės turi progą laimėti per savo balsus šią didelę permainą valdžioje, kurią darbininkai taisė per metus, išrenkant Lincoln ir Demokratų Partijos kandidatą, turite neužmiršti naują tiesą rinkimų.

Per metų metus republikonų valdžia yra neteisingai išrenkama. Žmonės samdomi per republikoniškus bosus balsavo keliose vietose rinkimų dienoje. Ne ukėsi turėdavo tiesą balsuoti, jeigu balsuodavo už republikonišką kandidatą. Žmonės neturinti tiesos prie balsavimo buvo gabenami šimtais ir tukstančiais balsuoti už republikonus. Visi šie neteisingi balsavimai ne ukėsi ir ne gyventojų turinčių tiesą statyti urėdininkus ir pavertė apgavysčių partiją ir neteisybę, darbininkai neteko jokių tiesų.

Dabar yra tiesos vadinamos „Registration Law“. Kad prižiūrėti balsavimą kiekvienas tur but gyvenęs 60 dienų balsavimo skyriuje ir kad gyvena metai šioje valstijoje ir užsi-mokėjęs mokėčias laike dviejų metų. Šis peržiurėjimas nebus daromas balsavimo dienoje bet turi užsirašyti pirma. Trys dienos yra paskirtos šiam dalykui. Dvi jau perėjo. Tiktai viena, 20 Spalnio, likus.

Mes atkreipiam atydą ant šio dalyko. Kurie dar neužiregistravojot, eikit į balsavimo vietą ir užsirašykite 20 Spalnio (October). Turite parodyti kad užsi-mokėję mokėčius bėgyje dviejų metų. Jeigu ukėsas yra aėivys, tai turi neštiesi ukėystės popieras su savim ir pasakyti kaip ilgai gyvena šioje dalyje, kaip senai šioje valstijoje, k ir gimė, kaip senas, kiek sveria. Paliai tokį surašymą niekas negali balsuoti ant jo varlo. Šitoks budas suteiks tdisingą balsavimą. Gera proga išrinkti permainos urėdninkus ir jieškotojus permainos kaip Lewis E ne ry, kurs bus teisingas pildytojas arėdo. Užsirašymas m'estuose 1-mo ir 2-ro skyriaus 13 Spalnio (October).

Žemlapis

LIETUVIŠKAI-LATVIŠKO KRAŠTO.
Didumas 28x30 colių
Prekė 75 centai.
Gaunamas pas
J. J. Paukšį, 224 E. Main st,
Plymouth, Pa.